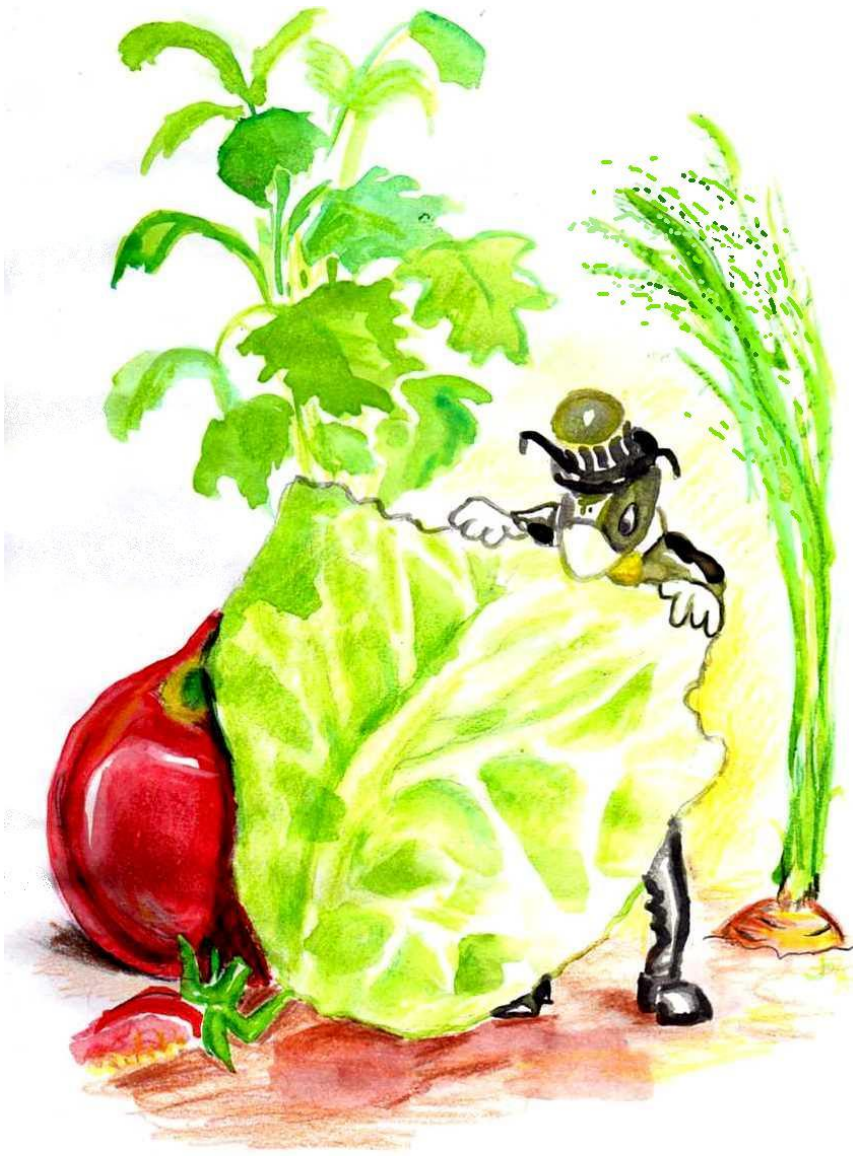

Надскачание – подскачание

Един ден, след като дъждът спря и листата блестяха, до храста на щурчето се събраха десетина негови връстници. Когато им омръзна да ръсят капки от цветята, решиха да се надскачат.

Всички застанаха в редичка на края на лехата. Едно от щурчетата шепнеше някакви заклинания. Второ разтриваше крачетата си. Трето си разтягаше мускулите, четвърто стоеше неподвижно с вид на победител. Пето подскачаше на място и така... до десетото.

Докато ги гледах как се подготвят за старт, от храста изскочи Златноелечко и помоли да го изчакат малко...

Запъти се към лехата със зеленчуците, хапна от една чушка, малко домати, хапчица-две от листата на патладжана, стрък от морков, лист целина, малко магданоз, после копър и накрая от листото на една едра и къдрава зелка. Опита от всичко Златноелечко и уверено тръгна към старта.

Щипалката трябваше да даде старт, като щракне с ножицата си. И-и-и...

–Щ-рак!

Подскочиха щурчетата, все едно се изсипа печен слънчоглед от джоба ми и се приземиха. Оказа се, че нашето щурче е скочило най-надалеч. Защо ли? Може би, защото беше най-леко, или крачетата му бяха най-тънки? Или беше се наспало и отпочинало, как мислите, мили деца?

После какво стана ли? Ами прегърнаха го майка му и баща му, целуна го баба му. Така се радват на победителите!

–Искаш ли, бабо, да победиш и ти в надскачанието? Значи така - първо чушка, после домати, хапчица две от листата на патладжана, стрък от морков, целина, магданоз...

–Знам, знам...! Щом се храниш със зеленчуци, ще си здрав и силен. Така ще побеждаваш във всичко! - каза усмихната баба му.

Дали и вие деца ще похапвате вкусни зеленчуци, оставям да прецените сами? И когато решите - вижте какво е сервирали мама на масата.